

Naša Karlova Ves

pre tých, ktorí sa neboja čítať, písať a premýšľať

nasakarlovaves@gmail.com

Vážení Karlovešťania,

chceli by sme sa vám poďakovať za veľký ohlas, ktorý „Naša Karlova Ves“ vyvolala. Sme potešení, že sme sa stretli s vašim skutočným záujmom a ochotou problému nielen sledovať, ale i riešiť. Vašu podporu si mimoriadne vážime najmä preto, lebo povzbudzuje naše odhodlanie pokračovať.

Karlova Ves vyniká veľkou občianskou angažovanosťou svojich obyvateľov. Karlovešťania stoja za významnými petíciami (Kráľova hora, Karloveská zátoka, futbalové ihrisko), účinkujú tu mnohé úspešné občianske združenia (folklórne súbory, dôchodcovia, športovci, skauti ...), máme mimoriadne činné farské spoločenstvá, pôsobia tu i významné ochranné organizácie a v neposlednom rade s nami aktívne komunikujete cez sociálne siete.

Všetci vidíme množstvo problémov. Chýbajú peniaze v školách, niekde sa zasa plytvá, neopravujú sa cesty, chodníky tak, ako by sme si predstavovali, športovská chátrajú, športovci sú ohrození, nedá sa zaparkovať, ale intenzívne sa stavia, ba ani kultúrny dom nesvedčí o našej kultúrnosti. Zdá sa, že je veľmi ťažké niečo zmeniť.

Hoci panuje všeobecná skepsa a slabé povedomie o tom, ako „funguje“ zastupiteľská demokracia (mnohí si dodnes myslia, že poslanec je zamestnancom miestneho úradu), vynaložené úsilie nie je bezvýznamné. Nezávislým a nezaradeným poslancom sa podarilo vytvoriť účinnú protiváhu v zastupiteľstve. Nepredáva sa obecný majetok, nestavia sa na Kráľovej hore ani v Karloveskej zátok, ušetrilo sa na rekonštrukcii školského námestia a rozpočet je nastavený na šetriaci režim. Sme presvedčení, že ten, kto sa nestará, dáva dobrovoľne poverenie úplne neznámym ľuďom vstúpiť do svojho života a spoločného účtu.

Nechceme a ani nie je v našich silách nahrádzať žurnalistiku. Ponúkame vám informácie, o ktorých sme presvedčení, že si zaslúžia istú publicitu. Prinášame témy, ktoré sú dôležité alebo tie, ktoré sú charakteristické pre spôsoby, ktoré tu vládnu.

Tento materiál pripravujeme vo svojom voľnom čase. Náklady na tlač a poštovné musíme samozrejme zaplatiť. Nemáme a ani nehľadáme žiadneho sponzora. Skladáme sa na to z vlastných prostriedkov.

Ďakujeme za vašu podporu a každú odozvu na adrese
nasakarlovaves@gmail.com

V mene nezávislých a nezaradených poslancov

Dana Čahojová
nezávislá poslankyňa

Na čo Karlova Ves minula 9 miliónov Eur?

Poslanci majú na stole záverečný účet za rok 2013. Vyplýva z neho, že hospodárenie mestskej časti skončilo s prebytkom 613 tisíc Eur. Na jednej strane je to pozitívny fakt. Na druhej strane, ak sa pozrieme v akom stave sú niektoré verejné priestory a na čo vynakladá mestská časť zdroje, je polemika o efektívnosti niektorých výdavkov na mieste. Pozrime sa na hospodárenie Karlovej Vsi podrobnejšie.

Z čoho má mestská časť príjmy?

Bežné príjmy mestskej časti v minulom roku tvorili takmer 9 miliónov Eur. Na najväčšiu časť príjmov sa poskladali občania prostredníctvom dane z príjmov, dane z nehnuteľností a iných daní celkovo vo výške 4,9 mil. Eur. Granty a transfery (najmä na školstvo zo štátneho rozpočtu) tvorili 3,1 mil. Eur a nedaňové príjmy takmer 1,0 mil. Eur. Kapitálové príjmy a príjmy z finančných operácií tvorili 0,6 mil. Eur. Celkové príjmy mala mestská časť v minulom roku vo výške 9,6 mil. Eur.

Najviac zdrojov išlo do vzdelávania a do správy obce

Výdavky mestskej časti sa riadili schváleným rozpočtom, ktorý bol zostavený v štruktúre 12 programov v členení na bežné výdavky, kapitálové výdavky a na finančné operácie. Z hľadiska bežných výdavkov sú najväčšie dva programy – vzdelávanie (na financovanie materských a základných škôl) a podporná činnosť (správa obce – v tom aj miestny úrad). Bežné výdavky programu vzdelávanie dosiahli 3,9 mil. Eur a programu podporná činnosť – správa obce viac ako 3,1 mil. Eur. Z kapitálových výdavkov boli najväčšími akciami regenerácia školského námestia (financovaná z eurofondov) a výmeny okien v materských a základných školách.

Na čo míňala Karlova Ves zdroje v roku 2013 podrobnejšie v tabuľke

Program	Bežné výdavky	Kapitálové výdavky
Plánovanie, manažment a kontrola	5 458	207 918
Interné služby mestskej časti	230 750	0
Služby občanom	180 079	0
Bezpečnosť a poriadok	7 229	0
Odpadové hospodárstvo	299 195	0
Pozemné komunikácie	341 637	0
Vzdelávanie	3 907 837	123 515
Kultúra	102 572	0
Karloveský športový klub	83 000	0
Sociálne služby	168 952	0
Podporná činnosť (správa obce)	3 112 720	23 903
Prostredie pre život	127 347	10 000
SPOLU	8 566 776€	365 336€

Na šnúrke čích gatí visí osud novej lodenice (2.)

V roku 2007 starostka Hanulíková predložila zastupiteľstvu Karlovej Vsi škandalózne návrh na predaj pozemkov v Karloveskom ramene pod zámienkou skultivovania priestoru a dobudovania športovo-rekreačnej vybavenosti.

Uznesenie pripravené starostkou vtedajšie zastupiteľstvo akoby po-blúznené vidinou novej lodenice a oddychovej infraštruktúry prijalo. Ak by to bola pravda, bola by to aspoň pohľadujúca okolnosť. Starostka uznesenie podpísala a následne i zmluvu o predaji. Napriek tomu, že nadobúdateľ pozemku ignoroval plnenie zmluvy a čakal s prevodom peňazí až do súhlasu magistrátu s výstavbou (pozn. rozporné súhlasné stanovisko vydal primátor Ďurkovský) starostka a ani mesto Bratislava nevyužili právo zmluvu vypovedať. Vtedajší poslanci dnes tvrdia, že netušili o snahe developera zastavať neúmernou stavbou, čo sa len dá, a dušujú sa dobrým úmyslom výstavby krásnej novej verejnej lodenice.

Takto rýchlo a pomerne nebadane prišli Bratislavčania o jedinečný pozemok situovaný lukratívne priamo na brehu Dunaja. Zaoberať sa nízkym ocenením pozemkov už nemá praktický význam a prispieva len k rozduchavaniu vášni. Občania, ktorí si pozornejšie všimajú konanie vedenia mestskej časti Karlova Ves, však citlivo vnímajú jeden z nenaplnených sľubov – novú karloveskú lodenicu.

Nová lodenica – chiméra či reálny predpoklad?

Pochybným predajom pozemkov sme neprišli len o krásny mestský pozemok. Zároveň sme oklieštili prípadnú budúcu lodenicu o dôstojný prístup k vode Dunaja a zatlačili ju hlboko pod svah ako chudobného príbuzného.

Súčasnú zastupiteľstvo zdedilo komplikovaný problém. Od počiatku prejavovalo jednoznačný názor na dianie v Karloveskom ramene, t.j. zastaviť realizáciu projektu apartmánového domu s nehorázne deklarovanou funkciou „ubytovňa pre športovcov“, ktorý bol v zjavnom rozpore s územným plánom Bratislavy, a zároveň posunúť novú lodenicu do fázy realizácie. O skutočnosti, že len 60% prostriedkov za predaj pozemkov sa dostalo na účet Karlovej Vsi a zvyšných 40% sa zrejme navždy stratilo v rozpočte hlavného mesta, vie málokto. Z toho dôvodu bolo nutné najprv korigovať veľkoryso navrhnutý projekt a prispôbiť ho reálnym možnostiam mestskej časti.

Treba vedieť, že parkovisko pri Karloveskom ramene pôvodne určené pre návštevníkov oblasti sa týmto predajom tiež dostalo do súkromných rúk. Nový vlastník pozemku môže kedykoľvek znemožniť návštevníkom prístup na parkovisko i k vode. Podobne je to aj s prístupom do areálu lodenice pre vodákov. Zrekonštruovaná prístupová cesta padla arogantným predajom tiež do rúk developera. Vybudovať novú, náhradnú, zmluva o predaji kupca síce zaväzuje, ale len nedôsledne.

Tieto skutočnosti stavajú tzv. výhodný predaj pozemkov do úplne iného

svetla. Ktovie, či by ho dnes pani starostka mala odvahu obhajovať. Predaj totiž zjavne výhodný bol ale len pre jednu stranu.

Má projektant skutočný záujem o rýchlu realizáciu lodenice?

Do súťaže na projektovanie lodenice sa prihlásilo viacero tímov. Rozhodujúcim kritériom výberu bola cena. Preto mohla vyhrať firma, ktorá ponúkla tak nízku cenu, ktorá sa vymyká bežným štandardom v tejto oblasti. Reálne náklady na takúto zákazku sa pohybujú rádovo vyššie. Núka sa podozrenie, že sa jedná o trójskeho koňa developera zo zátoky. Hoci zastupiteľstvo odsúhlasilo časový harmonogram prípravy projektu a výstavby novej lodenice, i nezaujatý pozorovateľ musí pobaďať, že na úrade, ktorý by to mal všetko realizovať, nebolo vôle, aby sa veci pohli dopredu. Nastal výrazný sklz a nedodržovanie termínov.

Vodákovi sľubovali, že budú mať plnohodnotnú možnosť sledovať projekt novej lodenice, aby sa efektívne a v najlepšej cene a kvalite postavila. Žiaľ, „skutek utek“. Nepokladáme za náhodu, že projektanti navrhli odkanalizovanie novej lodenice tak, aby bola napojená do súkromnej kanalizácie spoločnosti, ktorá chce stavať pri Karloveskom ramene ďalší bytový dom. Jedná sa stále o toho istého investora, ktorý má eminentný záujem postaviť tretí objekt priamo v susedstve lodenice a definitívne by odrezal posledný priamy prístup k Dunaju.

V takýchto súvislostiach ťažko veriť na náhody.

Stratilo sa už množstvo drahocenného času márnym vyčkávaním na súhlas tejto spoločnosti s pripojením na jej vlastnú kanalizáciu. Vo vzduchu visí otázka, prečo sa to takto naprojektovalo, komu to vyhovovalo a prečo tomu nezabránil zodpovedný dozor úradníkov a pani starostky?

Dôsledkom je, že nová lodenica ešte stále musí čakať na patričné povolenia potrebné na začatie výstavby. Chvalabohu sú na svete aj kompetentní ľudia a ľudia, ktorým nová lodenica skutočne leží na srdci. Tí našli iné nezávislé riešenie a my sa možno konečne dočkáme stavebného povolenia. Lebo čas beží a vodáci sa trápia v staručkej podmáčanej lodenici.

Pretože čert nikdy nespí, treba pozorne dohliadať, aby nám miesto novej lodenice nevyrástla v zátoke iná ozruta!

Iva Lukačovičová
členka petičného výboru *Zachráňme prístup pre občanov ku vode Dunaja v Karloveskom ramene*

Ďakujem, Karloveská zátoka

Karloveskú zátoku, rameno rieky Dunaj, ľudia nevymysleli, nenakreslili a nepostavili. Dala nám ju príroda. Je krásnou súčasťou našej mestskej časti. Je miestom, kde nevyrástli iba generácie Karlovešťanov, ale aj celé generácie Bratislavčanov.

Zátoka poskytuje ohromné možnosti pre športoviská i pre trávenie voľných chvíľ len tak. Pádľuje sa tu ostošeť, hráva sa volejbal, futbal, cvičia piati Tibeťania, behá sa, bicykluje či prechádza jedna radosť. Slúži na oddych, šport ale aj spoločenský život. V záhradách hostincov sa hostilo, spievalo, hralo divadlo a aj politizovalo. V ramene sa kúpalo. Bola tu prírodná pláž a kúpalisko.

No a prirodzene sa tu udomácnil zvláštny druh - bratislavský „endemit“ vodáci. Postavili si móla, z ktorých sa lode a lodičky vydávajú na Dunaj a ramená, umiestňovali prístrešky na odkladanie lodí, pádiel a vesiel, budovali lodenice. Zakotvili tu riečne lode v dôchodkovom veku, ktoré pod ich rukami omladli a zmenili sa na športové kluby a klubovne.

Zátoka však ďaleka neslúži iba Karlovešťanom. Prichádzajú vodáci z celej Bratislavy, radosťne trénujú deti, niektorým sa časom podarilo získať i olympijskú medailu. Blízko sú vysokoškolské internáty. Preto medzi najväčšie patrili lodenice rôznych fakúlt vysokých škôl. Svoj „šlep“ tu zakotvili „prírodovedci“, „ftvškári“, či „matfyzáci“ s „filozofmi“.

Tiež som Karlovešťan a bol som aj členom lodenice (prírodovedeckej). Chodil som sem s Nagyovcami, či Jakubovcami. Mnoho času sme predebatovali v Mark Twainovi s Pepom, Milanom či Bidlom a ich priateľmi, ktorí si v lodenici našli dočasné bydlisko ako úkryt pred ruchom mesta.

Okrem toho, príjemne poetického mi dala Karloveská viac. Pomohla mi pochopiť, čo a ako sa odohráva pred, ale aj za oponou správy milého územia nami **ľudmi**.

Karloveská zátoka, bola prvým územím, pri ktorom som porozumel, čomu som sa učil na Univerzite, totiž nutnosť regulovať územným plánom jednotlivé časti celku (mesta). Karloveská zátoka sa stala územím kde som porozumel aj absurdnosti, s ako sú ľudia schopní výkladom zlomiť akúkoľvek reguláciu. Porozumel som tomu v električke pri Remiášovej zákrute, po odhalení dvoch bytových domov, vraj športových ubytovniach v území určenom pre šport a rekreáciu.

Plánovaná výstavba tretej budovy „ubytovne pre športovcov“ v Karloveskej zátoke vyvolala historicky prvú významnú petíciu v Karlovej Vsi, ktorá prebudila občanov, o ktorých si každý myslel, že ich nezaujíma nič za hranicou vlastného bytu. Zachovanie zátoky pre šport a rekreáciu bez ďalšej výstavby bolo cieľom, pod ktorý som spolu s ostatnými kandidátmi pravicovej koalície zbieral podpisy v rámci predvolebnej kampane v novembri 2010. Snaha bola úprimná. Pravdou je aj to, že ľudia, s ktorými sme sa stretávali, pozitívne reagovali viac na petíciu proti ďalšej stavbe v zátoke, ako na politické strany, ktoré sme pod ňou prezentovali

To, čo sa stalo s Karloveskou zátokou po víťazstve politických strán žiadajúcich podporu občanov na naplnenie zámeru zabrániť ďalšej výstavbe v nej, sa pre mňa stalo veľkým osobným sklamaním. Bolo to poznanie, ako funguje komunálna politika, na ktorú som sa tešil. Zistil som, že petícia bola pre hlavnú politickú silu pravicovej koalície iba predvoleným nástrojom. Chrániť zátoku sa lídri modrej strany nikdy nechystali.

Karloveská zátoka sa stala predmetom straníckej manipulácie. Začalo vyjednávanie s developerom, lákanie na cenu, ktorú bol developer údajne ochotný mestskej časti zaplatiť. Apelovali na náš rozum, že predsa

Karlova Ves potrebuje peniaze, že nemáme na nové športoviská, opravu kultúrneho domu a či sa nám to páči alebo nie, stavba tam aj tak napokon bude. Prišli sváry, hlasovanie v pravicovom poslanceckom klube o deklarovaní vzájomného porozumenia s developerom, dohode o „neútočení“, ktoré asi nedopadli tak, ako bolo plánované. Dohodu sme opakovane odmietli. Táto naša drzosť znamenala ukončenie existencie pravicového klubu. Stali sme sa prekážkou pri plnení **záujmu**, preto modrí jastrabi takéto klub nepotrebovali. Zistili, že ľahšia cesta je dohodnúť sa s ideologickými protivníkmi.

Pochopil som aj to, čo je politická pomsta. Videl som a vidím ako sa osobne mstia tým, ktorí im zobrali väčšinu. Zažil som zmanipulované odobratie futbalového ihriska futbalistom a jeho prenajatie účelovo založenej organizácii. Vidím škandalizáciu konkrétnej osoby, písanie, blogovanie a ohováranie presne v zmysle, že stokrát zopakovaná lož sa môže stať pravdou.

Všetko to, na čo sa mohli použiť ponúknuté financie, či dobrá vôľa developera, akosi nejde. Zdržuje sa stavba novej lodenice, neopravuje sa karloveské centrum kultúry, necháva sa spustiť športový areál na Majernikovej, devastuje sa športový klub. Vnímam to ako dôsledky nášho odmietnutia ďalšej výstavby tzv. ubytovne pre športovcov v zátoke.

Vidím účelové spojenie nespojiteľného. Videl som správanie a hlasovanie fialovej koalície pri tom, čo je najpodstatnejšie v programe a kompetencii poslancov, pri schvaľovaní rozpočtu.

Aj toto mi dala Karloveská zátoka.

Vidím, čo sa deje v Karlovej Vsi, a ako sa spravujú veci, keď si „štandardné“ politické strany „štandardne“ rozumejú. Štandardne sa vedia dohodnúť. Nech tá dohoda stojí, čo stojí. Že sú tieto výmenné obchody drahé? To štandardne nevedí, veď to neplatia z vlastného vrecka. V Karloveskej zátoke to platí príroda, ale v iných „zátokách“ štandardne daňový poplatníci.

Karloveskú zátoku, rameno rieky Dunaj, ľudia nevymysleli, nenakreslili a nepostavili. Príroda ju Karlovej Vsi dala. Obchod s ňou sme si už žiaľ vymysleli a realizujeme my.

Karloveská zátoka, ďakujem. Za všetko.

Marcel Zajac
nezávislý poslanec
kandidoval za OKS

Priehrada v Karloveskej zátoke

Nesplnitelný sen alebo reálna hrozba?

Ešte v minulom roku vyvolali rozruch informácie o plánovanej výstavbe Vodného diela (VD) Pečniansky les, ktoré by malo stáť priamo v Karloveskej zátoke. VD spolu so stavbou prečerpávacej stanice v Devínskom kameňolome bolo spomínané v súvislosti s návrhom Energetickej politiky SR. Nejde pritom o nijako nový zámer, v rôznych podobách a pod rôznymi názvami sa tu objavuje už viac ako 30 rokov. Vodné diela vodohospodári pomenúvajú podľa miesta prehradenia toku (v tomto prípade Dunaja), preto v závislosti od uvažovaných rôznych variantov miesta prehradenia menil sa aj názov tohto VD. Najprv VD Wolfstahl, potom Wolfstahl – Bratislava (to ešte vtedy, keď sa predpokladala jeho spoločná výstavba s Rakúskom), neskôr už len VD Bratislava alebo najnovšie Bratislava – Pečniansky les (Sihot'). VD s výškou vzdutia hladiny cca 8 m, inštalovaným výkonom 135 MW a s dvomi plavebnými komorami by malo slúžiť na výrobu elektrickej energie, zlepšenie splavnosti Dunaja a protipovodňovej ochrany.

Proti zámeru sa v krátkom čase zdvihla mohutná vlna odporu, medzi prvými sa proti nemu postavili obyvatelia Karlovej Vsi, vodáci, ochranári a tiež poslanci miestneho zastupiteľstva. Postupne sa pridávali ďalší Bratislavčania aj ľudia z celého Slovenska. Oficiálne nesúhlasné stanovisko k VD zaujalo pod tlakom verejnosti aj hlavné mesto SR Bratislava. Zdalo by sa teda že všetko je v poriadku, nebezpečenstvo zažehnané. Je to však naozaj tak? Môžeme sa spoľahnúť na vedenie mesta alebo treba za záchranu Karloveskej zátoky ďalej bojovať, a keď tak ako vlastne?

Vplyvy na prírodu a rekreačný potenciál územia

Vplyv VD na prírodné prostredie závisí od viacerých faktorov, v prvom rade od konkrétneho technického riešenia, ktoré však v súčasnosti ešte nie je známe.

Rozhodujúce sú najmä tieto parametre:

- umiestnenie priehradného múru a ostatných objektov VD
- výška vzdutia vodnej hladiny, pričom by vzdutie zasahovalo až na rakúske územie (podľa niektorých variantov na rieke Morave až po Vysokú pri Morave a na Dunaji až cca 20 km proti prúdu od miesta prehradenia)
- vedenie (trasa) hrádzí pozdĺž zdrže
- umiestnenie prečerpávacej nádrže v Devínskom kameňolome
- režim prevádzky, resp. rozsah kolísania hladiny v zdrži, v prípade že by sa vyrábala elektrická energia v tzv. špičkovom režime
- Hlavné vplyvy na slovenskej strane:
- ohrozenie strategických zdrojov pitnej vody v Pečnianskom lese a na Sihoti
- nenávratné zničenie biotopov lužných lesov, mokradí a tečúcich vôd priamo v lokalite výstavby (tam kde sú teraz prevažne prírodné biotopy by vzniklo veľké technické dielo) – týka sa to najmä celého Karloveského ramena, ostrova Sihot' a Pečnianskeho lesa
- trvalé alebo periodické zatopenie prírodných biotopov – rozsah závisí od veľkosti a tvaru zdrže a režimu prevádzky
- zmeny vodného režimu spôsobené trvalým zvýšením hladiny nad priehradným múrom a zahĺbením koryta pod priehradou
- zmena biotopov tečúcich vôd na stojaté, alebo len pomaly tečúce vody, čo by spôsobilo zánik vzácných živočíšnych spoločenstiev na celom dotknutom úseku (najmä hlavný tok Dunaja, Karloveské a Devínske rameno) – dnes tu žije viacero vzácných a ohrozených tzv. prúdomylných druhov rýb (napr. jese-

tery), ktoré by po prehradení stratili vhodné podmienky pre život

- devastácia súčasného športového, rekreačného a estetického potenciálu územia – prírodné scenérie Karloveského ramena a hlavného toku Dunaja s brehovými porastmi a štrkovými plážami, tak ako ich poznáme dnes, by zanikli a boli by nahradené technickým dielom.

Väčšina uvedených vplyvom spôsobených vzdutím hladiny a zmenami vodného režimu by sa prejavila aj na rakúskom území, vrátane Národného parku Donau-Auen, pričom ich intenzita by postupne klesala smerom proti prúdu. Tieto vplyvy by však boli natoľko závažné, že rakúska strana už roky zásadne nesúhlasí s budovaním VD čo i „len“ na našom území, čo je nakoniec asi aj hlavný dôvod, prečo toto VD nebolo už dávno postavené. Z technického, ale aj z politického hľadiska je zrejme, že toto dielo prakticky nie je možné vybudovať bez spolupráce s rakúskou stranou, a ak by to aj bolo možné, jeho efektívnosť by sa tým ešte viac znížila. Výstavbou VD by navyše došlo k vážnemu poškodeniu viacerých území európskeho významu, ako aj biotopov a druhov európskeho významu, takže by sme s istotou mohli čakať aj sankcie od Európskej komisie za porušenie európskej legislatívy - Smernice o biotopoch a Rámцovej smernice o vodách.

Vláda môže rozhodnúť aj o nás bez nás

Rozhodovanie o tak významnom zásahu do krajiny ako je výstavba priehrady v Karloveskej zátoke by malo byť v rukách samosprávy. Vedenie mesta aj Karlovej Vsi sú proti výstavbe. Všetko by bolo v poriadku, keby sme nemali tzv. **zákon o významných investíciách** (zákon č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov). Tento zákon upravuje zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou a postup orgánov štátnej správy pri vydávaní osvedčenia o významnej investícii.

Za „významnú investíciu“ sa podľa zákona považuje stavba, ak:

- - finančné prostriedky potrebné na jej uskutočnenie sú v sume najmenej 100 miliónov eur investičných nákladov,
- je národohospodársky významná alebo jej realizáciou sa vytvorí najmenej 300 nových pracovných miest a
- vláda Slovenskej republiky o nej rozhodla,

že jej uskutočnenie je vo verejnom záujme.

Vzhľadom na to, že jedným z kritérií na určenie stavby za významnú investíciu je rozhodnutie vlády, že jej uskutočnenie je vo verejnom záujme, nemá sa požadovať záväzné stanovisko miestnej samosprávy ako dotknutého orgánu v územnom konaní. V prípade významných investícií budú pôsobnosť stavebného úradu vo veciach územného konania vykonávať obvodné úrady v sídle krajov. Ide o rovnaký mechanizmus, ktorý sa už v súčasnosti uplatňuje pri výstavbe diaľnic a rýchlostných ciest. Pozemky pre takéto stavby je možné vo „verejnom záujme“ aj vyvlastniť.

Ak by sa teda naša vláda rozhodla, že aj napriek nesúhlasu verejnosti a dotknutých orgánov samosprávy chce túto priehradu predsa len postaviť, môže využiť ustanovenia uvedeného zákona. Čo jej v tom môže zabrániť?

Národný park alternatíva k vodnému dielu

Skúsenosti zo Slovenska aj z okolitých krajín ukazujú, že jedine masový a dobre organizovaný odpor širokej verejnosti môže zastaviť takéto veľké projekty, ktoré sú zvyčajne pretláčané silnými lobistickými a developerskými skupinami. Pred tridsiatimi rokmi sa mala na Dunaji, len o pár kilometrov vyššie na rakúskom území pri Hainburgu, stavať takmer rovnaká priehrada, o akej dnes niektorí snívajú v Karloveskej zátoke. Masívny odpor obyvateľov vtedy prinútil rakúsku vládu kapitulovať a odstúpiť od stavby, ktorá už bola rozbehnutá. Dnes je tam vládou vyhlásený národný park Donau-Auen (Dunajské luhy), ktorému sa všetci tešia a asi už nikomu by dnes neprišlo na um stavať tam nejakú priehrada. Vyhlásenie národného parku znamenalo definitívny koniec plánov na výstavbu.

O niečo podobné sa usilujeme aj u nás. Aj naša odborná verejnosť spolu s ochranármi presadzuje už niekoľko rokov myšlienku rozšíriť tento národný park aj na slovenské územie a urobiť tak z neho medzinárodný. Územie Karloveskej zátočky by takisto malo byť jeho súčasťou. Tento koncept našiel podporu aj u viacerých politikov, treba sa však pričiniť, aby nezostal len v našich hlavách a na papieri.

RNDr. Jaromír Šíbl, PhD.
nezávislý poslanec